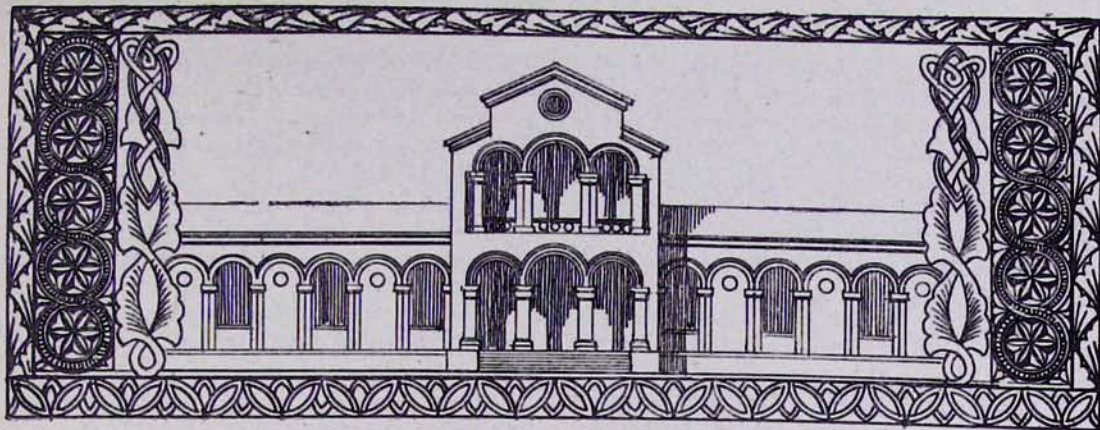

ԱՄԱՆՈՐԸ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Դեկտեմբերի 31-ն է, ուրբաթ:
Մայր Աթոռում 1965 թվականի վերջին
օրն է:

Կաղանդի գիշեր:

Ժամը 10-ին, Հոգևոր Ճեմարանի սեղանա-
տանը, Մայր Աթոռի միաբանությունն ու
Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողությունը, հա-
մախմբվել են ամանորի ավանդական սե-
ղանների շուրջ, զոհությունք և երախտագի-
տությունք լցված դեպի համազգային այս
սուրբ հաստատությունը, որ ամենայն հայոց
Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն է, և նրա Գահա-
կալը:

«Դու, Տէր, Դու զայս ամ ի լրումն

հասուցե...

Տարոյ քաղցրութեան քն օրհնի պսակ...»:

Որոշյալ պահին ժամանում է Վեհափառ
Հայրապետը և օրհնում ամանորական սե-
ղանը:

Մայր Աթոռի բարիքներով ծանրաբեռն սե-
ղանների շուրջ ստեղծվում է կաղանդի գի-
շերվա հատուկ մտերիմ, ջերմ, ընտանեկան
մթնոլորտ:

Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ հոգե-
շնորհ Տ. Ներսես ծայրագույն վարդապետ Պո-
ղոսյանը սրտագին խոսք է ասում, ուղղը-
ված Վեհափառ Հայրապետին, շնորհավորե-
լով նորին Ս. Օծուխյան, Մայր Աթոռի միա-
բանության և Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողու-
թյան նոր տարին:

Ա լսարանի ուսանող Հովսեփ Հակոբյանը,
հանուն ուսանողության, ընթերցում է Վեհա-
փառ Հայրապետին ուղղված երախտագիտու-
թյան և շնորհակալության մի ջերմ ուղերձ:

Խոսարապետ գերաշնորհ Տ. Հուսիկ Ե-
պիսկոպոսը բաժակ է առաջարկում, հոտըն-
կայս, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի անսասնու-
թյան, պայծառության և նրա արժանավոր
Գահակալի կենաց արեւշատության համար:

Վեհ ու տոնական, միաբերան հնչում է «Էջ
Միածինն ի Հօրէ» շարականը:

Գ լսարանի ուսանող Գրիգոր սարկավազ
Բունիաթյանը արտասանում է Պարույր Սեւ-
կի «Դիմում եմ պահանջելու պես» քերթվա-
ծը, Ա դասարանի ուսանող Ա. Մարտիրոսյա-
նը՝ Վ. Թեքեյանի «Հաշվեհարդար»-ը, Բ դա-
սարանի ուսանող Հ. Հակոբյանը՝ Ա. Իսա-
հակյանի «Կենսական ծովի հույզերի միջին»
բանաստեղծությունը:

Վեհափառ Հայրապետը երկրորդ բաժակը
բարձրացնում է հայ ժողովրդի պայծառ
ապագայի և Մայր Հայրենիքի բարօրության,
հայրենի կառավարության հայրենաշեն գոր-
ծերի հաջողության կենաց, բարեմաղթելով,
որ նոր տարին խնդություն բերի բոլոր հայ
երգիկներին, օջախներին, ծովանան բարին
ու բերքը մեր աշխարհին և օրհնվի արդար
վաստակը հայ բազմիկների և հայ մտքի,
բոլոր հորիզոնների տակ, և աշխարհում լի-
նի խաղաղություն, ապահովություն և եր-
ջանկություն:

Հոգևոր ծեմարանի երգեցիկ խումբը խանդավառորեն կատարում է ծեմարանի քայլերգը, «Սեղանն է առատ», «Խնջույքի երգ», «Լեպո լե, լե» խմբերգերը:

Օրվա տոնի խորհրդի շուրջ ելույթ են ունենում գերաշնորհ Տ. Վահան եպիսկոպոսը, հոգեշնորհ Տ. Գրիգոր վարդապետը, ծեմարանի վերակացու արժանապատիվ Տ. Նշան քահանա Բեյլերյանը:

Հոգեշնորհ Տ. Արսեն վարդապետ Բերբերյանը ապրումով մենբրգում է «Ուրախ լեր Ս. Նկեղեցի» շարականը:

Հանդիսության իրենց մասնակցություն են բերում նաև այլ ուսանողներ արտասանությամբ, Ա. Գրիգորյանը «Հայրենի ջրեր» (Ս. Վահունու), Բ. Միքայելյանը՝ «Զանգվի կամուրջ» (Խ. Դաշտենցի), Ռ. Սաղոյանը՝ «Դեպի բնօրրան» (Հ. Շիրազի):

Խումբը կատարում է «Հարսանեկան երգ»-ը, «Առավոտուն բարի լուս»-ը, «Հարսին երգը», «Իմ չինարի յարը» խմբերգերը:

Գ և Ա լսարանների ուսանողները կատարում են «Հրեշտակային ձայնի» և «Ծառագայթ փառաց ձոր» շարականները:

Ընդհանուր խանդավառության և ուրախության մթնոլորտում, վերատեսուչ վարդապետը հրապարակում է նոր տարվա առթիվ գրած իր «կաղանդչեքներ»-ը:

Ժամը 12-ն է:

Մի պահ հանգում են սրահի լույսերը և դաշլիճը խոր լուռության մեջ ունկնդրում է «Լուռ գիշեր, սուրբ գիշեր» ծննդյան հոգեզմայլ երգը:

Ամանորի ուրախ սեղանների շուրջ ժամանակն անցնում է շատ հաճելի ու բովանդակալից:

Անցյալի գիրկն է անցել 1965 թվականը: Նոր տարվա ալգարացն է արդեն:

Վերատեսուչ վարդապետի խնդրանքով, Վեհափառ Հայրապետը Մայր Աթոռի միաբանության և Հոգևոր ծեմարանի ուսանողության տալիս է ամանորի իր պատգամն ու հայրապետական օրհնությունը:

Ժամը 1-ին, խմբովին երգված Տերունական աղոթքով և Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով վերջանում է նոր տարվա դիմավորման նվիրված Հոգևոր ծեմարանի սույն հանդիսությունը:

